verdragsrechtelijke basis is – kennelijk volgens de Nederlandse wet verhoord wordt. Dit laatste zou dan ook moeten gelden voor de toepassing van de dwangmiddelen.

De advocate van getuige geeft aan dat, anders dan kennelijk onder het Argentijnse recht, onder het Nederlandse recht het geen geval van meineed is wanneer de getuige weigert een vraag te beantwoorden.

De rechter-commissaris vraagt de getuige nogmaals of hij de namen wil noemen. De getuige antwoord hier op: "Liever niet".

De rechter-commissaris beslist vooralsnog dat hij op dit moment geen dwangmiddelen zal toepassen – als die hem al ten dienste staan, hetgeen hij voor nu in het midden laat. De rechter-commissaris geeft aan de volgende verhoren te willen afwachten en ook het standpunt van de Argentijnse autoriteiten te willen vernemen, waarna hij een weloverwogen, definitief besluit zal kunnen nemen of dwangmiddelen aan de orde zullen (kunnen) zijn.
Er wordt een korte pauze ingelast

28. Vraag: Te zeggen of Julio Alberto POCH vloeiend Engels spreekt.
Antwoord: Julio spreekt vloeiend Engels.

29. Vraag: Te zeggen of Julio Alberto POCH vloeiend Nederlands spreekt.
Antwoord: Julio verstaat Nederlands, maar zodra het gesprek sneller gaat, haakt hij af en gaat hij over op het Engels.

30. Vraag: Te zeggen of hij weet o[redacted]an Julio A. POCH vloeiend Engels en/of Nederlands spreekt.
Antwoord: [redacted] spreekt beter Engels dan Nederlands. [redacted] kan zich goed verstaanbaar maken in het Engels.

31. Vraag: Te zeggen of de getuige zelf vloeiend de Engelse taal beheerst.
Antwoord: Ik spreek vloeiend Engels. Ik heb uiteraard Engels geleerd op school, maar daarbij is Engels de voertaal in de luchtvaart. Ik ben nu 32 jaar werkzaam in de luchtvaart.

32. Vraag: Dat de getuige zegt of, gezien de omstandigheden waaronder gesprek tijdens het diner plaats vond, zoals achtergrondgeluiden en muziek, de afstand tussen de één en de ander, het gebruik van een taal die niet de moedertaal is van hem en niet van POCH, plus het alcoholgebruik, de mogelijkheid bestaat dat men de woorden van Julio Alberto POCH verkeerd zou kunnen hebben geïnterpreteerd.
Antwoord: Uiteraard waren er omgevingsgeluiden. Wij zaten buiten, maar er zal heus wel een muziekje gedraaid zijn, maar dat weet ik niet zeker. Er was geen live muziek. Naast onze tafel stond nog een soortgelijke tafel, parallel aan de onze, met genodigden, daar weer naast nog één. Het kan zijn dat er om ons heen nog wat kleine tafeltjes waren, maar dat weet ik niet zeker. Er kwamen wel eens wat obers langs, daardoor miste je wel eens wat. Er waren verder geen factoren die de aandacht konden afleiden. Ik heb de woorden van Julio niet verkeerd begrepen door de genoemde factoren in deze vraag. Het had geen invloed.

33. Vraag: Te zeggen waarom hij in zijn vorige verklaring veronderstelde dat het "vreemd"was dat J. POCH zijn eigen land heeft verlaten.
Antwoord: Ik bedoelde daar mee te zeggen dat er eind jaren '80 en begin jaren '90 meerdere Argentijnen bij ons, Transavia, vlogen. Volgens mij was Julio de enige die niet terugkeerde naar Argentinië, zijn vaderland. De reden hiervoor weet ik niet. Misschien had hij het wel heel erg naar zijn zin in het bedrijf.

34. Vraag: Om op een zo'n gedetailleerd mogelijke wijze uit te leggen waaruit het gebaar bestond dat, volgens hem, Julio POCH met zijn hand zou hebben gemaakt.
Antwoord: Dat heb ik eerder beschreven. Ik heb het gezien en mijn collega naast mij. ook. Ik weet dit omdat wij als wij elkaar tegenkwamen, wij een soort van galgenhumor hadden. Wij zeiden elkaar gedag en zeiden: "They were drugged, you know" en maakten dan het eerder genoemde gebaar. Excuses voor deze vorm van humor.

35. Vraag: Te zeggen of hij alleen dat gebaar gezien heeft of dat andere personen dat gezien hebben en zo ja, aan te geven wie dat zijn.
Antwoord: Zoals ik al zei r. Ik weet niet of anderen het gezien hebben.

36. Vraag: Te zeggen of, vanuit zijn ervaring als piloot, het noodzakelijk is om een vliegtuig te hellen om iets uit de deur te gooien of er iets uit te laten vallen.
Antwoord: Ik heb hier geen ervaring mee. Ik weet dit niet. U houdt mij voor de van 27 januari 2010, de twee na laatste alinea. Ik kan hier niets over zeggen, Ik weet dat niet. De verdediging vraagt mij hoe ik dan zo stellig kan zijn over de betekenis van het gebaar. Uit de context, namelijk dat dit een reactie was op mijn vraag: "How did you do that?", kon ik opmaken dat hij bedoelde dat het vliegtuig kantelde. De verdediging vraagt of het klopt dat wanneer er gekanteld wordt er een centrifugerende kracht ontstaat, waardoor alles in het vliegtuig blijft. Er zijn twee vormen van hellen. Je kunt een bocht met hellend maken, zoals de verdediging aangeeft en er kan een helling gemaakt worden waarin het voetenroer gebruikt wordt. Daarbij verstoor je de horizontale helling en wordt de centrifugerende kracht verstoord en is het naar mijn idee mogelijk iets uit het vliegtuig te laten vallen. De verdediging vraagt mij of het vliegtuig dan geen risico loopt hoogte te verliezen. Nee.

37. Vraag: Te zeggen of de mogelijkheid bestaat dat dit gebaar niet heeft kunnen zien of opmerken.
Antwoord: Dat kan, maar ik zou het niet weten.

38. Vraag: Te zeggen of hij

Ik ken hem sinds ongeveer 2003/2004. Ik weet niet of ik hem voor het diner al kende. Ik zal zijn naam daarvoor in ieder geval wel eens hebben gezien, maar ik kende hem niet persoonlijk.

39. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij gebeurd is tijdens het diner op Balie en zo ja, precies omschrijft hoe, wanneer en waar.
Antwoord: Ja. Ik schat in dat ik dat hem in maart 2006 heb verteld. Ik koppel dit aan die datum omdat wij samen een vlucht gingen uitvoeren, hij was mijn co-piloot. Wij hadden vertraging. Bij het koffieapparaat hangt een bord met foto's, zoals een smoelenboek. Wij bekeken de foto's. Hij vroeg: "O Julio, is dat die Argentijn?" . "Ja"

antwoordde ik. "Was hij ook mee naar Bali?". Ik zei: "Ja, dat is een heel verhaal apart". Tijdens de vlucht heb ik hem verteld over het diner op Bali. Ik vertelde hem dat ik mijn zorgen had geuit over de uitspraken die hij had gedaan.

40. Vraag: Te zeggen of hij weet dat er bij het TRANSAVIA regelmatig werkvergaderingen, genoemd "Feedback group", worden gehouden. En zo ja, te zeggen wat deze inhouden.
Antwoord: Normaal gesproken hebben wij een beoordelingsgesprek maar aangezien wij zoveel vliegers hebben en dan ook nog de vraag is hoe je die allemaal stuk voor stuk aan tafel krijgt, is er gekozen voor een soort van groepsbeoordeling.

41. Vraag: Te zeggen of hij zich kan herinneren of hij aan de vergadering van de "Feedback group" van 15 februari 2010 heeft deelgenomen en zo ja, of hij zich herinnert wie daarbij aanwezig was of waren.
Antwoord: Ik kan mij dit herinneren, nadat ik een brief van aan heb doorgelezen, waarop ik deze datum terugzie. Ik weet niet meer wie daar bij aanwezig waren, ik weet alleen dat aanwezig was en dat de bijeenkomst voorzat.

42. Vraag: Of de piloot zich onder de bij deze vergadering aanwezige personen bevond.
Antwoord: Ja, hij was hier bij aanwezig.

43. Vraag: Te zeggen of hij tijdens deze Feedback-vergadering het woord heeft gevoerd.
Antwoord: Ja.

44. Vraag: Zo ja, of hij tijdens zijn uiteenzetting verteld heeft wat er gebeurd was met Julio A. POCH tijdens het diner op Bali op 2 december 2003.
Antwoord: Ja. Het zal ongeveer hetgeen zijn geweest wat ik zojuist aan u verteld heb. Ik ben vrij lang aan het woord geweest, ongeveer drie kwartier. In die drie kwartier werden wel ook vragen aan mij gesteld. Dit was op het verzoek van de vliegers die daar zaten. Mijn collega's wilden toch ook weten wat er allemaal gebeurd was. Er was na de arrestatie van Julio consternatie ontstaan. Onze namen stonden de dag erna al op het internet. Ik weet niet meer zeker of ik het handgebaar daar heb gemaakt. Ik heb daar vrij letterlijk gezegd wat Julio tijdens het diner had gezegd.

45. Vraag: Te zeggen of het waar is dat tijdens die vergadering, op de vraag van een piloot, toegegeven heeft dat Julio POCH nooit gezegd heeft dat hij persoonlijk betrokken is geweest bij de "doodsvluchten".
Antwoord: Dat klopt, omdat ik niet weet of hij zelf aan het stuur heeft gezeten, omdat ik niet weet of hij zelf mensen uit het vliegtuig heeft gegooid. Uit zijn woorden maakte ik wel op dat hij op een of andere manier erbij betrokken moest zijn geweest, maar hij heeft niet gezegd dat hij persoonlijk betrokken is geweest bij doodsvluchten of iets dergelijks.

46. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij tijdens diezelfde vergadering ook gezegd heeft dat er in de verklaring die hij afgelegd heeft voor de federale rechter dingen staan die hij nooit gezegd heeft. Indien dit waar is, dat hij uitlegt waaruit die verschillen of fouten bestaan.

Antwoord: Ik heb daar inderdaad over gesproken. Dit waren twee opmerkingen waarvan ik dacht dat zij niet klopten. Ik kan mij dat niet direct herinneren, dat zou ik terug moeten lezen.

47. Vraag: Te zeggen of het waar is dat u gezegd heeft dat die interpretatiefouten het gevolg zijn van de tussenkomst van een "POOLSE VERTAALSTER".
Antwoord: Ja, omdat ik twijfelde aan die twee punten. Een vertaalster van Poolse geboorte heeft het Spaans naar het Nederlands vertaald en later circuleerde er een Engelse versie op het internet.

48. Vraag: Te zeggen of Julio A. POCH hem ooit verteld heeft welke vliegtuigen hij vloog bij de Marine van Argentinië.
Antwoord: Nee. Het enige was ik u kan zeggen dat hij straaljagers heeft gevlogen van het vliegdekschip. Hij heeft geen type genoemd voorzover ik mij dat kan herinneren.

49. Vraag: Te zeggen of Julio A. POCH hem ooit iets verteld heeft over operaties met de aanvalsjager Douglas A4-Q Skuhawk en het vliegdekschip "25 de Mayo" (ex-Karel Doorman).
Antwoord: Nee, dat weet ik niet. Ik heb geen militaire achtergrond. Julio heeft mij nooit verteld wat voor manoeuvres er uit gehaald moesten worden om te kunnen landen op het vliegdekschip.

50. Vraag: Te zeggen wat zijn relatie met is.
Antwoord: Hij is een collega en een vriend van mij geworden. Hij is in in dienst gekomen. Wij samen de opleiding ingegaan voor de boeing 757. Ik zie hem zo af en toe voor een kop koffie of een biertje. Zeker omdat wij vliegers zijn en allebei ons schema hebben, zien wij elkaar niet wekelijks.

51 Vraag: Te zeggen of [illegible] lat, nadat Julio A. POCH gearresteerd is in Spanje. gesproken hebben met de piloot over de inhoud van de discussie met POCH die avond op Bali.
Antwoord: Ik heb telefonisch gesproken. Hij belde mij thuis op en hij heeft mij ook gemaild. Hij vroeg zich gewoon af wat er allemaal was gebeurd. Hij vond het allemaal heel vervelend voor iedereen. Ik heb redelijk gedetailleerd verteld over de discussie tijdens het diner. kent Julio. was niet bij dat telefoongesprek betrokken.

52. Vraag: Om te zeggen of het waar is dat beiden tegen [illegible] op die avond op Bali iemand het onderwerp naar voren bracht van Prinses Máxima, die getrouwd is met de Nederlandse Prins Willem-Alexander en dat de vader van Máxima. Jorge ZORREGUIETA, diensten verleend heeft in de Argentijnse regering gedurende de jaren van de militaire junta en dat er een discussie is ontstaan tussen en Julio POCH en dat deze laatste zijn land heeft verdedigd, zeggende dat het moeilijk is voor mensen van buitenaf, die een democratische geschiedenis hebben, om een afgewogen standpunt te kunnen innemen over de situatie in Argentinië in die jaren.
Antwoord: Ik denk dat ik dit hem wel verteld heb , maar weet dit niet zeker. Volgens ook zo een gesprek gehad. Ik dacht dat een mail van kreeg. Julio heeft dit inderdaad tijdens het gesprek gezegd. Hij zei iets in de trant van: "You were not there" tegen volgens mij . Ik weet niet meer of ik dit tegen heb verteld.

53. Vraag: Te beschrijven met alle details, van de wijze, tijd en plaats, hoe J. POCH het handelen van de militaire regering van Argentinië verdedigde.
Antwoord: Ik kan daarover niet meer vertellen dan dat ik eerder vandaag heb verklaard.

54. Vraag: Te zeggen wat hij wist over de periode van de militaire regering en de ESMA* in Argentinië voor, tijdens en na die avond op Bali en ook op het moment dat hij zijn verklaring aflegde voor de federale rechter in december 2008.
Antwoord: Voorafgaand aan het diner wist ik vrij weinig van die periode. Ik was ten tijde van de oorlog een jaar of 18 en kreeg er wel les over op school, maar meer dan dat wist ik ook niet. De term ESMA zei mij totaal niets. Dit was niet anders tijdens mijn verklaring in Amstelveen.

55. Vraag: Te zeggen of hij het boek "De vlucht" van Horacio Verbitsky heeft gelezen.
Antwoord: Ja, die heb ik gelezen, nadat het moment dat Julio is gearresteerd.

56. Vraag: Of hij de redenen kent waarom Julio A. POCH besloten heeft naar Nederland te emigreren met zijn gezin en te zeggen hoe hij dat weet.
Antwoord: Ik dacht dat dit om de slechte economische situatie in Argentinië was. Ik had begrepen dat daar een grote inflatie was. Hij heeft mij dat volgens mij verteld tijdens de vluchten die wij samen maakten begin jaren negentig, het waren er niet veel. Hij was mijn copiloot, maar werd al snel zelf gezagvoerder. Wij hebben tijdens onze gezamenlijke vluchten niet over zijn verleden bij de marine gesproken.

57. Vraag: Te zeggen of toen hij 8 december 2008 verklaring afgelegde voor de federale rechter , deze verklaring is opgenomen (audio) of geregistreerd is in de Nederlandse taal of dat er uitsluitend een in de Spaanse taal geschreven versie is opgemaakt.
Antwoord: Nee, dat weet ik niet. Ik heb een Spaans verslag gezien. Ik weet niet zeker of ik het Spaanse verslag ondertekend heb of een Nederlands verslag. Ik weet niet zeker of er tijdens het verhoor een Nederlandse versie beschikbaar was.

58. Vraag: Te zeggen of er bij die gelegenheid een vertaler of tolk Spaans-Nederlans aanwezig was.
Antwoord: Ja. Dit was een Pools-Nederlandse mevrouw. Zij vertaalde de vragen van het Spaans naar het Nederlands en de antwoorden van het Nederlands naar het Spaans. De vragen werden gesteld door

59. Vraag: Te zeggen of de handtekening op de in de Spaanse taal opgestelde akte van hem is.
Antwoord: Dat is inderdaad mijn handtekening. Ik denk dat de tolk het voor mij vertaald heeft in het Nederlands en ik toen getekend heb. Als het niet vertaald zou zijn geweest, zou ik niet getekend hebben.

60. Vraag: Te zeggen of hij zich kan herinneren of hij een akte met dezelfde verklaring getekend heeft maar dan in de Nederlandse taal.
Antwoord: Dat kan ik mij niet meer herinneren.

61. Vraag: In het geval uit uitsluitend een versie in het Spaans heeft getekend, om te zeggen hoe hij zich ervan vergewist of verzekerd heeft dat wat hij tekende dat was dat hij verklaard heeft.
Antwoord: Het zal zo zijn dat de tolk het voor mij heeft vertaald, anders had ik het niet getekend.

62. Vraag: Te zeggen of hij kent.
Antwoord: Ja, maar ze heet

63. Vraag: Zo ja, te zeggen of hij zich herinnert of hij eind 2009 met deze persoon een gesprek heeft gehad.
Antwoord: Vast wel, ja. Ik spreek haar wel vaker. Ik ken haar van het vliegen.

64. Vraag: Zo ja, te zeggen of het waar is dat hij haar tijdens dat gesprek verteld heeft wat er gebeurd was met Julio A. Poch tijdens het diner op Bali op 2 december 2003.
Antwoord: Ja, dat herinner ik mij. Dat kan eind 2009 zijn geweest. Ik heb haar gesproken in het Transavia gebouw. Ik heb haar in grote lijnen het verhaal verteld van het diner op Bali. Ik heb haar volgens mij ook gedetailleerd verteld wat Julio heeft gezegd. Dit deed ik om aan te geven waarom ik melding had gemaakt van dit gesprek en wat mijn beweegreden daartoe waren. Ik had het daar heel moeilijk mee en dat is nog steeds zo. Ik kende de familie Poch al lang. Ik vond toch dat ik mijn morele en wettelijke plicht moest vervullen. Wat daar allemaal uit voort kwam, kon ik niet voorzien. Misschien heeft hij nooit bedoeld het zo te zeggen, maar het is gezegd. Ik had het gevoel dat hier eens een keer iemand iets over moest zeggen en daarom heb ik dat toen gedaan. In mijn ogen heeft de werkgever de hele situatie laten versloffen. Ik heb het op meerdere manieren geprobeerd onder de aandacht te brengen, maar ik hoorde er maar niks van terug. Ik vind dat de werkgever dit had moeten onderzoeken. Misschien was het daardoor wel opgelost geweest. was degene die er eindelijk mee aan de slag is gegaan. heeft op persoonlijke titel, omdat Transavia dit niet wilde, deze zaak aangegeven. Er zijn veel vragen die mij bezig houden. Waarom heeft Transavia er niets mee gedaan?, Waarom heeft Julio mij nooit gebeld en gevraagd wat is er aan de hand was? Dit raakt mij heel erg en ik vind het inderdaad belangrijk dit kwijt te kunnen.

65. Vraag: Zo ja, te zeggen of het waar is dat hij tijdens dat gesprek, op de vraag van toegegeven heeft dat Julio Alberto POCH nooit gezegd heeft dat hij persoonlijk betrokken is geweest bij de zogenoemde "DOODSVLUCHTEN".
Antwoord: Dit is hetzelfde als bij het gesprek waar bij was. Dit klopt. Ik heb Julio nooit letterlijk horen zeggen: "Ik heb ze eruit gegooid" of "Ik zat achter het stuur" of iets dergelijks. De manier waarop Julio sprak, gaf mij sterk de indruk dat hij op enige manier betrokken was bij het uitvoeren van deze vluchten. Daar sta ik niet alleen in.

Op vragen van de verdediging antwoord ik als volgt:

66. Ik had destijds, 08 december 2008, niet het gevoel dat ik moest tekenen. Ik voelde mij niet onder druk gezet. Rechter heeft mij niet gevraagd te bevestigen dat Julio werkzaam is geweest bij de ESMA. De term ESMA zei mij niets. Ik wist niet dat het een afkorting was. U vraagt mij of ik mij kan herinneren dat rechter mij twee

vragen heeft gesteld omtrent ESMA. Ik kan mij niet meer herinneren op welke wijze ESMA ter sprake kwam.

67. U houdt mij voor dat in de Nederlandse vertaling van mijn verklaring is opgetekend: "Zijn houding was imponerend. Hij verdedigde dat *er* mensen in zee waren gegooid.". Ik antwoord daarop dat dat goed een correcte weergave zou kunnen zijn van mijn woorden. Julio heeft in dit verband niet gesproken over "ik".

68. U vraagt mij of ik met zekerheid kan zeggen dat de opmerking van "How terrible for YOU that YOU had to do that" bedoeld is te zeggen dat het erg voor Julio was. nu het Engelse "you" zowel "jij" als "jullie" kan betekenen. Ik antwoord daarop: Zo voel ik dat, zo herinner ik mij dat. Dat was mijn perceptie. Hij bedoelde echt you in de zin van voor jou.

69. In mijn vraag: "How did you do that?" bedoelde ik met "you" inderdaad te zeggen "jullie". De conclusie dat "you" in meedere betekenissen kan zijn gebruikt tijdens de discussie is dus wel gerechtvaardigd. Je vliegt met een crew in een vliegtuig en niet alleen, daarom gebruikte ik de meervoudsvorm.

70. Julio werd kennelijk boos om wat er was gebeurd met zijn overleden vrienden. Hij was daardoor geëmotioneerd. Nu ik dit teruglees geef ik aan dat ik niet zeker weet of dit de reden van zijn boosheid was, maar dat dit wel mogelijk was.

71. In mijn verklaring noem ik eerder de vorm "wij". U vraagt mij of ik hier denk aan bijvoorbeeld het "wij" als een voetbalelftal wint of dat ik meer denk aan een crew van een vliegtuig. Ik bedoel hier mee te zeggen dat Julio sprak over wij, maar hier maak ik uit op dat hij in ieder geval ergens deel van uit maakte. U vraagt mij of dat "wij" volgens mij ook had kunnen slaan op het Argentijnse leger of de Argentijnse marine. Ja, dat klopt. Ook nu wil ik graag opmerken dat ik die vergelijking een voetbalelftal liever niet in mijn verklaring zou opgenomen zien. Ik vind de suggestie over de Argentijnse marine of het Argentijns leger beter.

72. De strekking van hetgeen mij door collega's is verteld, is dat Julio hen had verteld dat hij mensen uit het vliegtuig had geflikkerd. Het klopt niet dat heeft mij verteld dat Julio over "wij" had gesproken.

73. Ik heb niet van Julio zelf gehoord dat hij zelf betrokken zou zijn geweest bij misdaden.

74. U houdt mij voor uit de aangehechte, schriftelijke verklaring (e-mail) van van de eerste pagina de vierde alinea van boven. Wat daarin staat kan ik niet bevestigen. Ik heb Julio dat niet horen zeggen. Er had daar niet "he", maar "they" moeten staan.

75. Ik heb geen aanklacht tegen Julio ingediend. Ik heb alleen melding gemaakt bij Transavia. Ik vond dat het bedrijf daar naar moest kijken, dat het bedrijf dit moest onderzoeken. Ik was hier niet verantwoordelijk voor.

76. U houdt mij mijn antwoord op vraag 5 in mijn verklaring van 08 december 2008 voor waarin ik verklaar dat ik weet dat Julio aan meerdere copiloten een soortgelijk verhaal heeft verteld, maar dat ik de namen van deze co-piloten niet weet. Dat klopt. De mail

van is mij onder ogen gekomen na het verhoor van 08 december 2008. De namen die ik nu heb genoemd, kende ik ten tijde van het verhoor in 2008 niet. De naam van wist ik wel, maar de mail had ik nog niet. De naam van heb ik in 2008 niet genoemd, omdat het toen ging over het diner en niet over het feestje van 1989.

Op vragen van het openbaar ministerie antwoord ik als volgt:

77. De Nederlandse vertaling van mijn verklaring uit 2008 was niet in mijn bezit en ik heb deze dus ook niet gezien. U, officier van justitie, constateert dat mijn uitlatingen daarover tijdens de Feedback bijeenkomst daarmee niet consistent lijken te zijn. Er werd uit voorgelezen in de parkeergarage. Ze lazen voor uit een Engelse verklaring. Ik heb begrepen dat deze verklaring van internet had. Ik weet niet meer of ik hem dit heb gevraagd, maar ik concludeerde dit.

78. De ruzie op het feestje bij in 1989 heb ik zelf gezien. Ik zag ze praten in de slaapkamer en toen ging de deur dicht. Later zag ik dat boos wegging. Ik heb die avond met niemand daarover gesproken. Ik heb nadien geen contact gehad met . Ik heb het wel geprobeerd, maar ik heb hem niet te pakken gekregen.

79. Het klopt dat ik van mensen heb gehoord dat zij van anderen hebben gehoord dat deze anderen van Julio hadden gehoord dat hijzelf betrokkenheid had. Ik ken inderdaad 2 mensen bij naam die iets van Julio hebben gehoord. Ik heb deze personen zelf niet gesproken; zij hebben dit nooit aan mijzelf verteld. Ik heb geen behoefte gehad om deze mensen te benaderen. Ik ben geen onderzoeker. Ik heb er niets aan om mensen te gaan benaderen. Dit is mijn verhaal, daar hoef ik geen anderen bij te halen. Dit is wat hij mij heeft verteld.

80. Ik kan mij nu niet herinneren de namen van de mensen die mij hebben verteld over anderen die van Julio zelf iets hebben gehoord.

81. Ik hoor mijn advocate zeggen dat zij nadat ik mijn verklaring vandaag heb afgelegd heeft vernomen dat er een originele Nederlandse versie van mijn verklaring van 8 december 2008 is bij de Nationale Recherche die morgen al zou kunnen worden verstrekt. De heer merkt op dat er in Argentinië veel kritiek is geweest op het feit dat zo'n originele Nederlandstalige verklaring er niet was. De rechter-commissaris geeft aan nog te willen bezien wat hij met deze informatie zal doen.

Na doorlezing volhard en ondertekend,

Subject: Report War Crimes during the Videla Regime in Argentina.

April, 14th 2006.

Dear Sirs,

Hereby I declare that I was a witness of a discussion. Captain J.A.Poch told us his part in the executions which took place in Argentina during the days of the Videla regime.

I was sent together with some more Transavia colleges to Bali Indonesia for a wet lease operation. The last evening of my schedule, we were invited by the CEO of Air Paradise International for a goodbye dinner. That dinner took place at the Gado Gado restaurant, close to Den Pasar at Bali Island Indonesia, December 2nd 2003. During that event I sat between [redacted] and [redacted] sat opposite of us at the other side of the table. During our dinner we drank wine.

After one or two glasses of wine the discussion went about our Royal family. During that discussion some one memorised that the father in law of Dutch Prins Willem Alexander, ex-minister of agriculture Jorge Zorreguieta, was a member of the "criminal" Videla regime in Argentina. After those words, Captain J.A.Poch started to defend the Argentina Videla Government acting during that period of time. Captain J.A.Poch told us that we have had a wrong picture of that period in The Netherlands. We should realise that there was a war going on in Argentina. During a war people die, that's normal in a war according Captain J.A.Poch. And he was flying as a Military Pilot in those days.

I was witness of the following confession of Captain J.A.Poch in this discussion:
During his duty period as pilot for the Argentine Videla regime he performed on regulary basis flights on which groups of people were thrown out of his airplane above sea. The goal of those flights was to kill and get rid of the "terrorists" in Argentina.

After this story, I told Captain J.A.Poch how terrible it must be for him as a human to live with the knowledge that he killed many people. I had the feeling that he was forced by his superior officers to perform these terrible war crimes. But in the reaction of Captain J.A.Poch I discovered that he didn't feel it as "being forced to do something terrible". He still agrees with the things he did and he still believes he did the right thing. He gave us the impression that he was not forced to do it and that he can live with it without emotional problems.

I became angry and tried to tell Captain J.A.Poch my opinion.
According my historical knowledge many of the people who were killed by the Videla regime were people with a different political point of view. I told him those people didn't have had an honest trial before they were killed by people like him. I also told him that in my opinion this is a very cruel and in-humane procedure of executing people and get rid of their lifeless bodies. There are still woman demonstrating today in Argentina who lost their loved ones. Those women want to know what happened with their relatives and would like to know who did this to them and where their bodies are. I told Captain J.A.Poch that he should be ashamed by himself that he is still defending the war crimes he did during those days. In my opinion he helped the Argentine Videla regime actively by performing a very severe war crime.

Gewaarmerkt door Ons
Rechter-Commissaris
te 's-Gravenhage
op 26/1/11

Captain J.A.Poch declared to us that the people they killed by throwing them out of aeroplanes above sea, were political left wing terrorists who didn't deserve better. According his words we have to realise it was war time, during war time people die. And he declared us that people died at both "sides". According Captain J.A.Poch, it was a humane way of executing those terrorists because they were drugged. And according Captain J.A.Poch, the women which are still demonstrating, do have to know better. They should know that their loved ones were terrorists.

For me it is hard to accept that one of my colleague pilots is a war criminal in my personal point of view. (discovered that I became really upset and calmed me down by putting his left hand on my right shoulder, looking me in the eyes and repeating the words of Captain J.A.Poch, "It's no problem they were drugged!". After this words accompanied by his non-verbal communication, I realised there was no need or sense to continue this discussion. I could not change the opinion of Captain J.A.Poch and could not change history. The subject of the conversation changed to something different.

Colleague discovered that this discussion had taken place during our stay at Bali and requested me to write on paper what I could remember.
I cannot remember whether Captain J.A.Poch was a Navy or Airforce pilot, that is the reason I used the words Militairy Pilot. I don't remember the type of aeroplanes or helicopters which were used during these executions; therefore I used the word airplanes. I also don't know how much of these "missions" Captain J.A.Poch performed. He spoke about groups of people, but he didn't tell us the numbers. According the story it took place at a regularly basis. The fact that Captain J.A.Poch still believes he did the right thing by performing those flights shocked me most.

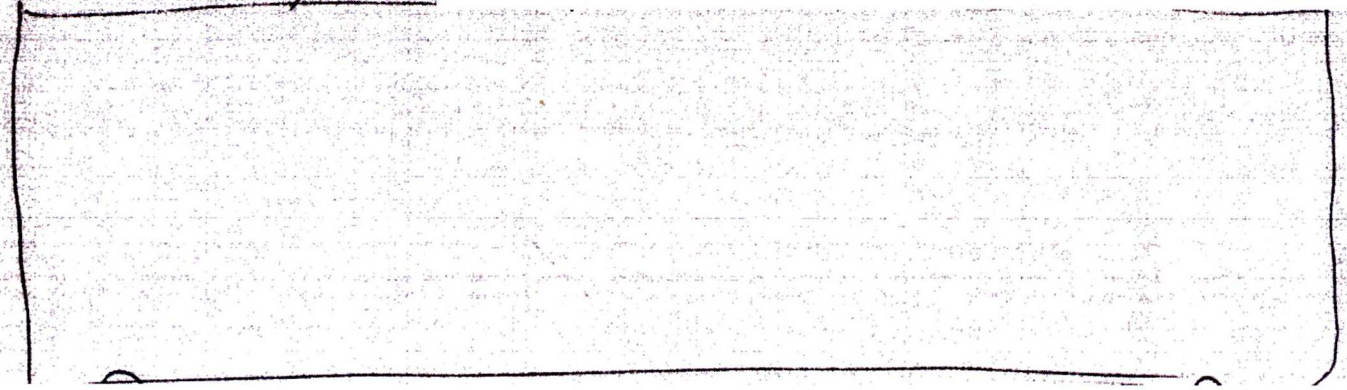
Best Regards,

Gewaarmerkt door Ons
Rechter-Commissaris
te 's-Gravenhage
op. 26/1/11

Ter vertrouwelijke inzage

? Julio

X

Gewaarmerkt door Ons
Rechter-Commissaris
te 's-Gravenhage
op, d.d.

Van: [redacted] hcs4all.nl>
Aan: [redacted] hccnet.nl>
Verzonden: dinsdag 18 april 2006 19:23
Onderwerp: Re: ter info.

Beste [redacted] je hebt per abuis jou bericht naar [redacted] gestuurd. [redacted] kende het verhaal al van vroeger, ze zal het voor zich houden. Het zijn oorlog misdaden en wellicht ook misdaden tegen de mensheid, maar die dingen gebeuren in iedere oorlog altijd. Oorlog is een lelijk ding waar mensen gaande weg meer en meer het respect voor het leven van een ander uit het oog verliezen. Na jou telefoontje houdt het mij de hele dag ook al bezig, maar ik heb gewoon geen zin om me nek uit te steken voor iets waar ik niets mee te maken heb en waar ik te weinig van af weet. Ik bel je binnenkort wel even om nog wat meer te praten hierover, want het is niet niks. De groeten en veel plezier in Dubai.

Op 18 apr 2006 om 19:20 heeft [redacted] het volgende geschreven:

Gewaarmerkt door Ons
Rechter-Commissaris
te 's-Gravenhage
d.d. 26/11/11

De rechter-commissaris heeft de identiteit van de getuige vastgesteld aan de hand van een geldig Nederlands Rijbewijs met nummer

De getuige is door de rechter-commissaris beëdigd (vraag 2). De getuige heeft in de handen van de rechter-commissaris de belofte afgelegd dat hij de waarheid en niets dan de waarheid zal verklaren. De rechter-commissaris heeft de getuige erop gewezen dat hij antwoorden moet op de hem te stellen vragen en dat – indien hij over bepaalde zaken niet meer zeker is of bepaalde zaken niet meer weet – hij dit gewoon kan en ook moet zeggen.

Ik ben geen familie van Julio Alberto Poch.

3. Vraag: Te zeggen of hij de partijen in dit strafproces kent en of hij enig belang heeft in deze zaak; dat wil zeggen, of hij iemand kent die slachtoffer of verdachte is van de eerder genoemde feiten; en zo ja, te zeggen welke relatie hem verbindt met die persoon.
   Antwoord: Ik heb met geen van dit soort personen een persoonlijke band. Ik ben van mijn leven nog nooit in Argentinië geweest. Ik heb met de Argentijnse politieke situatie van eind jaren zeventig / begin jaren tachtig persoonlijk niets te maken.

4. Vraag: Te zeggen of hij met Julio Alberto Poch op dit moment een vriendschappelijke of vijandige relatie heeft.
   Antwoord: Neutraal. Op dit moment is er eigenlijk helemaal geen relatie tussen ons.

5. Vraag: Te zeggen of hij zijn persoonlijke mening over Julio Alberto Poch uit kan breiden.
   Antwoord: Dhr. Poch is in de jaren '80 bij ons bedrijf in dienst gekomen. Ik was toen al in dienst. Hij is een collega van mij. Ik ken hem als zodanig. Ik kwam hem af en toe tegen in de wandelgangen. Ik heb naar aanleiding van een vraag in het verhoor in Amstelveen in december 2008 opgezocht wanneer ik met hem heb gevlogen. Ik heb tweemaal met hem gevlogen, eenmaal in de jaren '90 en eenmaal in 2002. Ik ken hem vanuit de wandelgangen en voorbereiding van vluchten, wanneer wij bijvoorbeeld een vliegtuig van elkaar overnamen. Het was een aardige man die respect verdiende. Ik weet dat hij een goede vlieger en instructeur is. Ik ben geschrokken van de inhoud van het gesprek op Bali. Dat heeft mijn beeldvorming natuurlijk wel enigszins veranderd. Ik spreek dhr. Poch niet meer. Ik zie alleen zijn hoofd regelmatig in de media, meer niet.

   U deelt mij mede dat u van de officier van justitie heeft gekregen een proces-verbaal van de Nederlandse Nationale recherche waarin de inhoud van mijn verhoor op 8 december 2008 is weergegeven in het Nederlands. Ik heb dit document ondertekend. Ik kan mij alleen herinneren dat ik een Spaanstalig document heb ondertekend. Dat heb ik onder protest gedaan, omdat ik het Spaans niet kon begrijpen. Ik heb vorig jaar. in januari, v een Engelstalige verklaring gekregen,

waarschijnlijk een vertaling van het Spaanse document. Daar heb ik nog per email over gecorrespondeerd met de Nationale Recherche. U laat mij de paraaf onder het Nederlandse document zien. Dat is mijn paraaf en op de laatste pagina staat ook mijn handtekening. Ik zeg erbij dat ik mij alleen kan herinneren dat ik een Spaanstalig document heb ondertekend.

Opmerking RC: De verdediging heeft geen bezwaar tegen aanhechting van het proces-verbaal van de Nationale recherche, het OM evenmin..

De rechter-commissaris neemt het besluit dat het document wordt toegevoegd aan dit proces-verbaal. Na verspreiding is er een leespauze ingelast, zodat de aanwezigen, waaronder de getuige zelf, de mogelijkheid hebben gehad kennis te nemen van de inhoud van het proces-verbaal..

6. Vraag: Te zeggen of hij in zijn geheel de verklaring ratificeert, die hij heeft afgelegd voor deze rechtbank toen deze zich gevestigd heeft in de stad Amstelveen, Nederland. meer exact bij de Nederlandse Landelijke Politiecentrale op 8 december 2008; of dat hij integendeel enige rectificatie, correctie of toelichting wenst uit te voeren betreffende de gehele verklaring of betreffende een deel van de inhoud van zijn op dat moment afgelegde verklaring. Daarvoor dient hem een gewaarmerkte kopie voorgelegd te worden van de daarvan opgemaakt akte, welke als bijlage toegevoegd is aan het rechtshulpverzoek.
Opmerking RC: deze vraag is beantwoord aan de hand van het zojuist genoemde proces-verbaal van de Nationale recherche.
Antwoord: Dit is zowel "ja" als "nee" een goede weergave van het verhoor in Amstelveen. Het komt goed overeen met de Engelse vertaling. Nee, omdat er een cruciale fout in staat, dan wel door mijn onoplettendheid dan wel doordat het verkeerd is opgevat. Ook staat er een onduidelijkheid in. Ik wil duidelijk zeggen dat ik alleen een Spaans document heb getekend en geen enkel Nederlands document heb gezien. Ik heb daar later nog om gevraagd bij de Nationale Recherche, maar nooit gekregen. Ik kan mij nog goed herinneren dat ik aan het eind van het verhoor een Spaans document moest ondertekenen wat ik niet kon lezen. Ik voelde mij opgelaten dat ik een document moest ondertekenen wat ik niet kon lezen. Het Spaanstalig document is mij toen nog voorgelezen in de Nederlandse taal. Na het verhoor van 2008 heb ik niets meer gehoord van Justitie tot het moment dat ik hoorde op de radio dat een Argentijnse vlieger in Valencia was aangehouden. Ik heb dus ook nooit later dit Nederlandstalig proces-verbaal ondertekend. Nu ik dit lees, zeg ik dat ik deze verklaring wel heb ondertekend.

De onduidelijkheid waar ik op doel heb ik ontdekt in de Engelse versie van mijn verklaring. Deze heb ik gekregen van heeft de Engelse vertaling gekregen van Julio. Het gaat over vraag 18: Hoe weet je dat Poch in Argentinië vliegervaring heeft opgedaan? Ik heb uitgelegd dat wij in die tijd hard groeiden. Transavia heeft vliegers ingehuurd via uitzendbureau Parc. Julio werd snel kapitein, omdat hij veel vliegervaring had. Ik kwam net van de vliegschool. Ik had een langere periode nodig bij Transavia omdat ik daar mijn ervaring op deed. Het antwoord is op zichzelf juist. Julio heeft hier uit opgemaakt dat ik jaloers op hem was. omdat hij eerder kapitein werd. Dat is totaal niet het geval. In dit document, onder punt 14, staat verder dat ik verklaard heb dat ik niet gedronken had. Dit is de feitelijke onjuistheid. Ik heb verteld dat ik weinig gedronken had. Nu ik dit heb gelezen, merk ik

op dat in mijn aangehechte document van 14 april 2006 ik wel heb aangegeven iets van alcohol te hebben gedronken. Daarbij wil ik nog aangeven dat in de Engelse vertaling wordt gesuggereerd dat ik heb gesproken over ESMA. Ik kan mij niet herinneren dat er tijdens het verhoor is gesproken over ESMA. Ik hoorde voor het eerst van de term ESMA tijdens het verhoor in 2008, in een vraag van wist niet wat het was. Ik heb nog gevraagd wat het was en men heeft mij toen uitgelegd wat het betekende.

7. Vraag: Te zeggen of hij, voor of na het afleggen van de getuigenverklaring vermeld in punt 6, op enige wijze bedreigd of enige vorm van indicaties, suggesties of aanwijzingen van derden heeft ontvangen, betreffende hoe hij diende te verklaren met betrekking tot het onderzoek dat Argentinië uitgevoerd wordt tegen Julio Alberto Poch. Zo ja, dat hij de identiteit van diegenen die daarvoor met hem contact hebben opgenomen bekend maakt en uitgebreid en gedetailleerd de wijze en de omstandigheden waaronder dit gebeurd weergeeft.
Antwoord: Tot de arrestatie van Julio is dat niet het geval geweest. Het is wel zo dat ik van één collega het advies heb gehad om mijn mond dicht te houden. Dat was in 2006. toen onderzoek aan het doen was en mij gebeld heeft om te vragen wat ik wist. Ik heb hem toen de naam gegeven van een collega, Ik heb gezegd "Bel eens op". Hij heeft mij ooit iets verteld voordat ik naar Bali ging. Maar dat is zijn verhaal en niet mijn verhaal, dus moest het maar van zelf vernemen, vond ik. Ik heb daarna mailcontact gehad met Ik had hem geprobeerd telefonisch te bereiken, maar dat lukte niet. antwoordde dat het een oud verhaal is, daarbij vertelde hij mij dat hij verteld had dat hij had gezegd er gewoon maar mee te stoppen en het te laten rusten. Ik weet van heel fel was, daarom wist ik ook hoe hij er in stond. Ik heb de mail van bij mij en zal deze aan u overhandigen. Ik hoor u zeggen dat de getuige van gisteren deze mail al heeft overhandigd. heeft mij niet beïnvloed, hij respecteerde mijn standpunt.
Opmerking RC: nu het document dat deze getuige overhandigt ook de e-mail bevat die voorafging aan de e-mail die aan wordt toegeschreven, heeft de rechter-commissaris besloten dit document aan dit proces-verbaal te hechten. Dit ondanks protest van de verdediging die met name wees op de onmogelijkheid om de authenticiteit van dit document vast te kunnen stellen. De officier van justitie heeft ingestemd met de aanhechting.

Iets bedreigends heb ik, getuige, ervaren na de arrestatie van Julio. Ik heb een aantal anonieme smsjes gekregen. In deze smsjes stonden vervelende teksten. Ik heb dit gecommuniceerd met mijn chef vlieger en deze bood mij beveiliging thuis aan, maar dit vond ik wat overdreven. Er stond bij deze smsjes wel in sommige gevallen een telefoonnummer maar die nummers kon ik niet herleiden. De sms'jes zijn op één hand te tellen. Ik heb deze smsjes verwijderd. Hier stonden teksten in als: "Verrader" en "en wij hebben nog samen wel gezongen, verrader ach laat maar.". Deze laatste kon ik herleiden. Ik heb een Amerikaanse collega die veel zingt. Ik heb met hem een vliegtuig opgehaald uit Amerika. Ik heb hem gebeld en verteld dat ik het heel vervelend vond en dat ik na afloop van de zaak een gesprek met hem wilde. Hij gaf toe dat hij deze sms had gestuurd. Ik had het idee dat hij zich schaamde. Ik wil de naam van deze persoon niet noemen. Ik ken verhalen van collega's die niet durven te verklaren, omdat zij niet in de situatie wilde komen waar ik de afgelopen 15 maanden in zit. Eén van hen belde mij gisteren nog en vroeg mij alsjeblieft niet zijn naam te

noemen. Tussen de Amerikaanse collega en dhr. Poch is de zelfde relatie als tussen mij en dhr. Poch; het zijn collega's. Ik ben verder uitgemaakt voor: "Klokkenluider", "NSB-er", en "Judas". Dit gebeurde op bedrijfsfora. Ik heb de anonieme sms-en verwijderd omdat ik er verdrietig van werd en dacht: "Weg hiermee!".
Ik heb vrij snel na de arrestatie van Julio een bericht gekregen van . Dat is een collega die alweer een aantal jaren geleden medisch ongeschikt is geraakt. Hij is geëmigreerd naar Hij heeft via een heel nette email geprobeerd mij mijn verklaring te laten veranderen. Ik heb deze beantwoord. Ik vertelde hem dat wij naar eerlijkheid hadden gehandeld. Hij reageerde door mij te prijzen met mijn integriteit. Hij citeerde een zin omtrent ESMA uit de Engelse vertaling van mijn verklaring van 2008. Hij had commentaar op het punt aangaande het gebruik van "ik" of "wij" in mijn weergave van hetgeen Julio gezegd had. Hij suggereerde mijn verklaring te veranderen. Ik heb via een collega gehoord dat en Julio vrienden zijn, maar dat weet ik niet zeker. Ik ben gebeld door Hij suggereerde ook dat ik mijn verklaring moest intrekken. Daarover heb ik van hem ook een, waarschijnlijk aardig bedoelde email ontvangen. Deze e-mail heb ik niet bij mij. Naar aanleiding van deze twee gebeurtenissen plus nog heel veel mondelinge toevoegingen in de wandelgangen heb ik contact opgenomen met mijn contactpersoon bij justitie.

Ik overhandig u, op uw verzoek, twee email berichten met als afzender
Ik zeg erbij dat ik deze mails door heb gestuurd aan

Opmerking RC: de twee e-mailberichten worden onder protest van de verdediging aan het proces-verbaal gehecht. De officier van justitie heeft ingestemd met de aanhechting.

Ik, getuige, heb op mijn werk diverse verbale aanvallen gehad. Ik kan moeilijk aanduiden wanneer precies. Het is een groot geheel geworden. Ik voelde mij bedreigd door de leugens in de media over mij. heeft een stuk geplaatst in de Telegraaf over een interview met dhr. Poch in de gevangenis in Madrid waarin dhr. Poch zei dat ik een rare vogel ben en mij bij een door mij niet eerder gehoorde bijnaam noemde Hij zei dat ik geloofde in complottheorieën en op werk een filmpje toonde op een laptop, waarop te zien zou zijn dat de Arabieren niet achter 9/11 zaten, maar de Amerikanen zelf. Hiervan is niets waar. Ik heb zelden een laptop bij mij, alleen als ik wat langer weg ben. Hij doet daarmee een aanval op mijn persoonlijke integriteit voor mensen die mij niet kennen.
Ik ben geconfronteerd door collega's met stukjes uit het dossier van de verdediging die terecht zijn gekomen bij ons korps. Ik hoorde in de wandelgangen de opmerking: "Jij hebt gelogen, want jij hebt wel gedronken. Daar zijn foto's van!". Pas nadat ik de Engelse vertaling had gekregen begreep ik deze opmerking. Ik wist dat deze Engelse vertaling eerder door het vliegerkorps heen ging dan dat ik deze zelf had gelezen.

8. Vraag: Te zeggen wat de exacte woorden waren die Julio Alberto Poch gebruikte tijdens het gesprek of de discussie tijdens het diner in het restaurant GADO-GADO op Bali, Indonesië, op 2 december 2003.
Antwoord: Het klopt dat wij kort voor het diner met een taxi zijn opgehaald en na het diner terug zijn gebracht naar het hotel. Er is geen activiteit geweest voorafgaand aan het diner. Voordat wij aan tafel gingen hebben wij nog wat gedronken. Toen ik binnenkwam kreeg ik een biertje aangeboden bij de bar. Wij zijn aan tafel gegaan en

toen is er bij het eten een glaasje gedronken. Er stond rode en witte wijn op tafel, er waren mensen die bier bleven drinken en er waren mensen die alleen maar fris dronken.

9. Vraag: Te zeggen welke personen aan tafel zaten en op welke plaatsen, waarvoor hem gevraagd dient te worden om daarvan een tekening te maken.
Antwoord: Ik zal dit voor u tekenen. U vraagt mij de namen en ook de achternamen er bij te schrijven. De afkorting TD staat voor een persoon van de technische dienst waarvan ik de naam niet ken. De namen die ik heb opgeschreven weet ik vanuit mijn eigen geheugen. Naar aanleiding van het zien van een foto bij het televisieprogramma Pauw en Witteman herinnerde ik mij dat er naast een TD-er heeft gezeten. De positie van de overige personen die ik op de tekening heb aangegeven, herinner ik mij van het etentje zelf. De ruimte tussen mij en de persoon tegenover mij was ongeveer 1 meter. Wij zaten ruim naast elkaar, maar het was zeker mogelijk degene naast mij aan te raken.

10. Vraag: Te zeggen welke personen actief of passief aan die discussie of dat gesprek met Julio Alberto Poch hebben deelgenomen.
Antwoord: De discussie vond plaats aan mijn gedeelte van de tafel. Deze ontstond uit een heel normaal, onbelangrijk gesprek tijdens het eten. Julio, ikzelf, en namen deel aan de discussie.
heeft blijkbaar onderdelen van de discussie opgevangen, want na de arrestatie heb ik met hem over de discussie gesproken. In mijn beleving heeft de discussie wel meegekregen. Ik heb hem hier afgelopen zomer over aangesproken nadat hij een vliegtuig van mij in Amsterdam overnam. Hij zei mij dat hij de discussie met Julio op Bali niet meer kon herinneren. Ik kan mij niet voorstellen dat hij niks heeft opgevangen. Het valt wel helemaal in het plaatje dat niemand betrokken wil raken bij deze zaak.

Op de vraag in het rechtshulpverzoek eveneens genummerd 10: Te zeggen of hij die avond op Bali, voor of tijdens het diner, alcohol heeft gedronken en zo ja, hoeveel.
Antwoord: Ik heb weinig gedronken. Bij binnenkomst heb ik een biertje gedronken. Ik hoefde de volgende dag niet te vliegen, ik ben als passagier terug gegaan naar huis. Ik heb 1 á 2 glazen wijn gedronken aan tafel en voor de rest heb ik water gedronken. Ik vind een glas wijn bij het eten gewoon lekker. Ik drink over het algemeen niet veel. Ik drink nooit veel. Ik weet heel erg zeker dat ik heel weinig heb gedronken en dat ik wel iets heb gedronken. Ik drink nooit witte wijn, zelfs niet bij vis. Als ik wijn drink, drink ik rode wijn.

11. Vraag: Te zeggen of het waar is dat die discussie of dat gesprek met meneer Julio A. Poch heeft plaatsgevonden in de Engelse taal en zo ja, wat daarvan de reden was.
Antwoord: De discussie is in het Engels gevoerd. Ik kan niet zeggen dat er geen Nederlandse woorden zijn gevallen. Ik kan wel zeggen dat wanneer ik met Julio sprak ik altijd Engels met hem sprak aangezien hij dit vloeiend sprak en moeite had met heeft veel moeite met Nederlands, daarom sprak ik met ook Engels.

U vraagt mij het verloop van de discussie zo precies mogelijk, chronologisch te beschrijven. De sfeer tijdens het diner was prima. Er werd gesproken over mooie vrouwen. maakte de opmerking dat hij Willem-Alexander heel goed begreep.

Hij bedoelde deze opmerking goed tegenover onze kroonprinses. Dit zei hij volgens mij in het Engels. Toen werd er een opmerking gemaakt, ik weet niet door wie, het kan geweest zijn: "Ja, alleen die schoonvader hé, die was goed fout", in het Engels. Dit was de strekking daarvan. Ik weet dat die opmerking gemaakt is, maar niet door wie. Toen veranderde de lichaamstaal van Julio. Julio kende ik als een zachtaardige man en hij veranderde in een heel fanatieke persoon. Dit zag ik aan zijn lichaamstaal, zijn blik, de manier waarop hij sprak. Zijn blik zou ik omschrijven als fanatiek, misschien zelfs wat agressief. Het was een hele merkwaardige verandering.

Volgens mij is het ook geweest die de opmerking heeft gemaakt: "Ja, maar er zijn zoveel mensen verdwenen, als minister moet hij dat toch geweten hebben." Julio reageerde daarop door te zeggen: " Zorreguieta, he knew nothing!". Hij gaf de functie van Zorreguieta in die tijd aan en vertelde dat hij minister van landbouw was geweest. Ik weet niet meer letterlijk wat hij gezegd heeft. Sommige delen van de discussie kan ik mij nog heel goed letterlijk herinneren, andere delen niet. Had er maar een bandje meegelopen tijdens de discussie. Julio bleef aan het woord en hij vertelde dat hij, Julio, wel wist wat er allemaal gebeurd was. Hij zei iets in de trant van: Ik weet wel wat er gebeurd is. Dat hij zichzelf bedoelde maakte ik ook op uit zijn manier van praten en zijn lichaamstaal. Ik weet niet meer letterlijk wat Julio vervolgens zei, maar ik weet wel wat de boodschap was. Mijn interpretatie van wat hij zei was dat hij betrokken was geweest bij dodenvluchten waarbij mensen uit het vliegtuig werden gegooid. Of hij daarbij betrokken is geweest daar kan ik geen antwoord op geven. Dit raakte mij zeer. Ik weet niet of Julio het hier over "wij" of "ik" heeft gehad. Er werd gesproken over dodenvluchten waarbij mensen levend uit het vliegtuig werden gegooid met het doel hen te executeren. Hij kwam zelf met dit onderwerp naar voren naar aanleiding van het onderwerp Zorreguieta. Er was totaal geen aanleiding om hier over te beginnen. Het onderwerp – Julio heeft over de dodenvluchten gesproken - heeft ontzettend veel indruk op mij gemaakt. Vanwege de manier waarop hij het vertelde en de overtuiging waarmee hij het zei kreeg ik de indruk dat hij er zelf bij betrokken was geweest. Ik was daar zo van geshockeerd dat ik letterlijk in het Engels zei: Wat verschrikkelijk dat jij dat hebt moeten doen. De exacte Engelse bewoording weet ik niet meer, het was een spontane geschrokken reactie in de trant van: "How terrible this should have been for you that you have had to do this". Julio reageerde heel fel op mij. Julio gaf aan dat wij daar niets van wisten. Hij deed dit met de bewoordingen: "You should understand that there was a war going on. People died on both sides, that is normal during a war." Hij zei ook, terwijl hij mij aankeek: "You were not even born yet". Hij was heel fel en fanatiek. Hij vertelde het op de gebiedende wijs; Hij was mij aan het vertellen wat de waarheid was. Dit uitte hij door middel van zijn lichaamstaal en intonatie. De manier waarop hij het zei kwam op mij zo authentiek over dat ik eventjes uit het veld geslagen was; ik zat even met mijn mond vol tanden. Ik moest een emotie verwerken. Ik had tijd nodig om mijzelf te ordenen. U, rechter-commissaris, vraagt mij of ik daardoor even minder aandacht had voor wat er op dat moment aan tafel gebeurde. Dat klopt wel. Julio richtte zich daarna meer op ei

Julio ging door op de opmerking dat er veel mensen waren overleden. Er werd gesproken over mensen die aan zijn kant in de oorlog gesneuveld zijn. Hij gebruikte daarbij ook Spaans in de richting var noemde zelf ook een aantal namen en bevestigde een aantal namen die Julio noemde door te knikken. Daarna heb ik even een tijdje naar mijn bord zitten kijken en ging het gesprek verder. Op het

moment dat ik weer in kon haken heb ik aan Julio gevraagd hoe hij in hemelsnaam had kunnen meewerken aan het executeren van mensen waarvan hij wist dat ze geen enkele vorm van proces hadden gehad. Dit zei ik in het Engels, de exacte bewoording weet ik niet meer. Ik heb gezegd: Hoe heb jij in hemelsnaam kunnen meewerken. Ik heb deze vraag op Julio persoonlijk betrokken. Ik had de boodschap meegekregen uit het eerdere deel van de discusie dat hij persoonlijk betrokken was bij die dodenvluchten. Ik begrijp dat "you" in het Engels "jij" en "jullie" kan betekenen. Ik heb met mijn lichaamstaal, met mijn mimiek duidelijk gemaakt dat ik het betrok op Julio. Julio was er volgens mij van op de hoogte dat ik het niet met hem eens was en daardoor was hij geagiteerd. Dat ik met "you" in dit verband "jij" heb bedoeld en niet "jullie" was duidelijk op te maken uit het gesprek. Julio sprak ook eerder over "You were not even born". Hij sprak mij daar direct mee aan. Ik reageerde daarop met de vraag hoe hij in hemelsnaam had kunnen meewerken in de trant van : "How could you...". Uit de context blijkt duidelijk dat wij beiden "jij" bedoelden doordat wij elkaar aankeken. Zijn reactie was fel en geagiteerd. Hij zei: "They were left terrorists. they didn't deserve better". Dit waren zijn letterlijke woorden; er zou een woordje tussen kunnen hebben gezeten. Hij richtte zich daarbij tot mij en keek mij aan. Ik heb daarna aan Julio gevraagd waarom ze na de executie de lichamen niet terug hebben gegeven aan de nabestaanden, daarbij heb ik de term "loved ones" en "after the executions" gebruikt. Ik weet niet welke woorden ik verder letterlijk heb gebruikt. Ik heb ook nog gerefereerd aan de dwaze moeders met de term "crazy mothers". Ik heb daarbij ook gevraagd: Waarom hebben jullie die lichamen laten verdwijnen en houden jullie tot op de dag van vandaag jullie mond dicht? Dit is ook in het Engels gezegd. Ik weet geen letterlijke bewoordingen meer. Ik weet alleen dat ik die vraag aan Julio heb gesteld. Dat was omdat ik hier heel erg mee zat. Ik ben heel duidelijk geweest naar hem toe; ik heb het betrokken op Julio. Ik denk dat hij daarom ook zo boos op mij was en zo op mij reageerde. U vraagt mij of ik in dit verband "you" zou kunnen hebben gebruikt in de betekenis van "jullie". Ik sprak in de term jullie omdat je zoiets als dit alleen in teamverband kunt doen. Als ik een vlucht uit ga voeren doe je dat samen met de mensen aan boord. Dan spreek je van wij voeren een vlucht uit. Ik bedoelde met jullie duidelijk te maken dat ik sprak over jullie de militairen. Ik kan mij niet herinneren dat er aan tafel gesproken is over marine of het Argentijnse leger. Er is alleen over zijn kant ("both sides") gesproken.

Julio reageerde hetzelfde op de vraag waarom zij dat hadden gedaan als op alle andere vragen met: "They should have known that their loved ones were terrorists". Hierbij richtte hij zich weer tot mij en keek mij aan. Hij zei iets authentieks waarmee hij zichzelf in mijn ogen bevestigde. Iets in de trant van "They should have kept there children at home during the night." Vervolgens maakt hij uit het niets de opmerking "We should have killed them all.". Hij keek mij daarbij aan. Ik heb de handdoek in de ring gegooid; ik wilde er niets meer mee te maken hebben. Ik wilde Julio vertellen wat ik er van vond. Ik zei: "In my opinion it is a very inhumane way to execute people". Ik keek Julio aan. Julio verweerde zich met de opmerking: "They were drugged". Ik was er klaar mee en wilde aan een andere tafel gaan zitten. Toen ik opstond heeft die links van mij zat, mij weer teruggeduwd in mijn stoel.] keek mij recht in mijn ogen aan en toen zei hij: "No problem, they were drugged". Non-verbaal zei hij met zijn ogen: "Laat maar". Ik ben weer gaan zitten en wij zijn op een ander onderwerp overgegaan, want ik wilde geen spelbreker zijn. Julio was heel authentiek op mij overgekomen en tot op de dag van vandaag geloof ik zijn verhaal.

12. Vraag: Te zeggen of gedurende dat gesprek de vrouw van Poch aanwezig was en of zij passief of actief daarvan deelgenomen heeft. In dit laatste geval, of zij haar mening heeft gegeven en wat zij gezegd heeft.
Antwoord: was aanwezig bij het diner en zat naast Julio. Zij nam deel aan de discussie op het moment dat Julio sprak over de namen van personen die gesneuveld waren in de oorlog. Zij knikte en noemde namen. Ik kan mij niet herinneren dat zij verder betrokken was bij de discussie.

13. Vraag: Te zeggen of Julio A. Poch gesproken heeft over de zogenoemde "DOODSVLUCHTEN".
Antwoord: Er is over de doodsvluchten gesproken door Julio in zijn eerste reactie op Zorreguieta. Ik weet niet meer of hij de term doodsvluchten zelf heeft gebruikt, maar hij heeft gesproken over mensen die uit vliegtuigen werden gegooid. Ik weet wel dat er is gesproken over mensen uit het vliegtuig gooien en dat dat de manier was om van die terroristen af te komen.

14. Vraag: Te zeggen of Julio A. Poch gesproken heeft over de ESMA (Escuela Mecánica de la Armanda).
Antwoord: Ik kan mij niet herinneren dat daarover is gesproken.

15. Vraag: Te zeggen of Julio A. Poch, toen hij over de ESMA of over de DOODSVLUCHTEN sprak, erkend of bekend heeft dat hij persoonlijk daarbij handelingen heeft uitgevoerd, dat wil zeggen, het voornaamwoord "IK", eerste persoon enkelvoud, gebruikt heeft of dat hij doelde op het handelen van de strijdkrachten van Argentinië, waartoe hij behoorde in de jaren 70.
Antwoord: Ik denk na al die jaren dat mijn interpretatie is geweest "Ik" en dat hij heeft gesproken over "Wij". Ik heb Julio niet horen zeggen: "Ik heb met mijn vliegtuig..." of iets dergelijks. Ik weet niet hoe de zinsconstructie precies was in dit gedeelte van de discussie. Ik kan mij de strekking van wat hij zei nog herinneren, maar niet letterlijk. Daarom zei ik ook eerder dat ik zou willen dat er een bandje van was, maar dat is er niet.

16. Vraag: Uit te leggen waarom hij hetgeen gebeurd is tijdens het diner op Bali niet aan het hoofd van de missie, kapitein gerapporteerd heeft.
Antwoord: Ik ken Hij is een lieger die bij ons bedrijf vliegt. Hij is geweest. Ik heb de discussie niet gerapporteerd aan Ik heb het alleen besproken met en Tijdens mijn gesprek met en zei dat hij het zou rapporteren aan het Op de avond van het diner heeft dit gesprek nog plaats gevonden. De rapportage aan heeft gedaan toen hij terug was van Bali, daar was ik niet bij. Dat moet er vlak erna zijn geweest, dat heeft mij zelf verteld. Ik heb het niet aan gerapporteerd omdat ik er toen nog niet aan toe was. Ik moest dit eerst laten bezinken. Ik wist dat een goede kennis was van Ik verwachtte dat wij allen zouden worden gehoord door

17. Vraag: Te zeggen of aanwezig was tijdens het gesprek met Julio A. Poch.
Antwoord: Nee, hij zat niet bij ons aan tafel. Hij bevond zich ergens anders in het restaurant.

18. Vraag: Te zeggen om welke redenen hij geen aanklacht heeft ingediend tegen Julio Alberto Poch toen hij terug was in Nederland voor het feest van 5 december 2003.
Antwoord: Zoiets als dit heeft geen haast. is langer in het bedrijf dan ik en staat ook hoger op de ranglijst dan ik. Hij had heel duidelijk aangegeven dat hij het ging bespreken met het . Het paste mij niet actie te ondernemen en ik wilde wachten totdat ik gehoord zou gaan worden. Voor mij was dit iets interns van het bedrijf op dat moment. Maar ik heb het er wel moeilijk mee gehad. Toen ik terugkwam van Bali heb ik verlof en vakantie gehad en pas in het nieuwe jaar medio januari 2004 ben ik weer gaan vliegen. In de periode toen ik thuis zat, heb ik hierover liggen piekeren. Ik heb hier echt slapeloze nachten van gehad. Toen ik weer aan het werk was heb ik dit gemeld aan een bij Transavia.

19. Vraag: Te zeggen om welke reden hij Julio A. Poch niet gevraagd of gesproken heeft over wat hij had begrepen uit dat gesprek die avond.
Antwoord: Na het diner ben ik Julio misschien nog een aantal keren tegengekomen en ik heb hem toen nog gegroet. Ik wilde niks meer met deze man te maken hebben. Ik ben netjes met hem omgegaan, maar ik wilde niet meer met hem spreken. Wij stonden samen nog een keer ingeroosterd om een trainingsessie in de simulator te doen, maar daar heb ik mij af laten halen. Ik heb niet meer met hem gesproken over de discussie op Bali. Voor mij was het duidelijk, ik wilde er niets meer mee te maken. Ik had geen behoefte nogmaals met hem te bespreken wat er allemaal gezegd was en één en ander te verifiëren. Naar mijn gevoel had ik dit al gedaan tijdens het diner zelf. Ik heb toen mijn vragen gesteld en daarmee was het genoeg.

20. Vraag: Te zeggen op welk moment hij de informatie over de DOODSVLUCHTEN en de ESMA heeft gevonden op internet. In dat geval, te zeggen tot welke geschreven media of websites hij toegang had.
Antwoord: Ja. Ik heb in 2006 een e-mail gehad van naar aanleiding van het ANP-artikel dat onder de e-mail van staat die ik aan u heb overhandigd. Daar stond een website bij waar ik toen op heb gekeken. Dat was een beschrijving van hoe mensen vanuit Chili in een helikopter met zakken verzwaard in zee werden gegooid. Daarnaast heb ik een site bekeken waarop foto's stonden van jonge mensen die vermist werden. Dat maakte veel indruk op mij. Ik heb de donderdag na de arrestatie van Julio nog een stuk gelezen in de Telegraaf waar de ESMA in werd genoemd. Naar aanleiding daarvan heb ik op internet opgezocht wat de ESMA betekende.

21. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij voortijdig van de "wet lease" op Bali in 2003 terug moest keren naar Nederland en zo ja, wat daar de redenen voor waren.
Antwoord: Ik zou 6 weken gaan en ik ben na 3 á 3,5 week samen met andere collega's eerder dan gepland naar huis gegaan. De vluchten op Taipeh stopten en daarom was er op Bali minder crew nodig. Er moesten twee co-piloten en twee kapiteins naar huis. Het had bepaald wie er naar huis gingen. Zijn motivering van het feit dat ik naar huis moest in plaats van Julio was, dat ik als laatste op die stationering op Bali was gezet. Normaal gaat het op basis van senioriteit. Degene met de minste dienstjaren bij Transavia zou dan naar huis moeten. Daar heb ik toen een vraag over gesteld. Omdat ik tegen de CAO in eerder naar huis moest, mocht ik als een soort van cadeautje nogmaals naar Bali voor 4 weken. Ik had het voordeel dat ik Sinterklaas en kerst thuis kon vieren met mijn, toen nog jonge, kinderen.

22. Vraag: Te zeggen of het waar is dat zijn voortijdige terugkeer een discussie met meneer Julio A. Poch tot gevolg heeft gehad over wie vanwege zijn seniority terug zou moeten keren.
Antwoord: Ik heb hier geen discussie over gehad met Julio. Ik had een discussie met en bij die discussie was Julio onder anderen aanwezig. Ik heb mij ten opzichte van Julio verontschuldigd en hem gezegd dat ik het niet persoonlijk bedoelde. Die discussie vond een aantal dagen voor het diner van 2 december 2003 plaats in een restaurant op een steenworp van het hotel waar wij toen verbleven.

23. Vraag: Te zeggen of hij in de "wet lease" wilde blijven of er de voorkeur aangaf om terug te keren.
Antwoord: Ik vond het alleen vreemd dat het hoofd vliegdienst tegen de regels in handelde. Het is vanuit mij meer een vraag geweest: Waarom, wat is de reden? Ik was niet teleurgesteld. Als je drie weken hard hebt gewerkt op Bali, is het heerlijk als je weer naar huis mag.

Op de in het rechtshulpverzoek onder nr. 18 weergegeven vraag : Te zeggen of zijn voortijdige terugkeer boosheid of ergernis tot gevolg had ten opzichte van Julio A. Poch en het bedrijf Transavia.
Antwoord: Nee, Julio stond hier helemaal buiten. Ik had een discussie met en niet met Julio.

24. Vraag: Of het waar is dat tijdens dat gesprek of discussie over wie er terug moest er moest blijven, de n aanwezig was en of deze laatste tegen hem gezegd heeft " ga naar huis!".
Antwoord: Nee, hij heeft gezegd: "Jij, jij en jij gaat naar huis". Toen ik bezwaar maakte zei hij: ik weet het, maar jij bent nog jong, de hoge baas heeft het bepaald. Take it like a man". Buiten mij gingen ook en nog iemand, volgens mij waarvan ik de achternaam niet ken, naar huis. Ik denk dat de achternaam van is. Hierbij waren aanwezig uiteraard, en en waarschijnlijk nog wat anderen.

25. Vraag: Zo ja, om te zeggen of hem dat geërgerd heeft.
Antwoord: Op dat moment wel ja. Het was gewoon de manier waarop dat ging. Inwendig richtte die ergernis zich tegen het hoofd vliegdienst in Nederland.

26. Vraag: Te zeggen of tijdens het diner op Bali op 2 december 2003 al wist dat hij naar Nederland terug moest.
Antwoord: Ja, want dit was het afscheidsdiner voor de mensen die naar huis gingen. Ik had er geen problemen meer mee, want ik wist dat ik thuis Sinterklaas kon gaan vieren.

27. Vraag: Te zeggen of hij enige financiële schade heeft geleden door zijn voortijdige terugkeer.
Antwoord: Nee, totaal niet. Een stationering is een onderdeel van je werk. Wij worden per maand betaald en zijn gewoon in loondienst. Als je in het buitenland zit krijg je wel daggeld, maar dat is meestal minder dan dat het kost om in het buitenland te zijn. Het had geen enkel financieel effect, dat was voor mij ook totaal geen issue. Ik weet niet eens meer of het daggeld ook op Bali tekortschoot. Later heb ik nog

stationeringen laten schieten waar ik zeker voor zou worden uitgekozen. Daarmee wil ik aangeven dat er geen financiële prikkel was.

28. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij het jaar daarop deel uitmaakte van een "wet lease" en zo ja, of die ook op Bali, Indonesië, was.
Antwoord: Ja dat klopt. Dit was ook op Bali.

29. Opmerking RC: Er is geen vraag met nummer 29.

30. Vraag: Te zeggen of het bij Transavia gebruikelijk is of dat het een uitzondering is om als piloot voor de tweede keer deel uit te maken van een "wet lease"op eenzelfde bestemming en zo ja, wat daar de reden voor was.
Antwoord: Dat was een uitzondering. Het had te maken met de afwijking van de CAO. Als genoegdoening kon ik alsnog als uitzondering een keer terug. Ik vatte het als een bonus op om nogmaals naar Bali te gaan omdat ik het leuk vond. Daarbij heb ik familie in . wonen en die kon ik tijdens mijn vrije tijd bezoeken. Financiën speelden dus geen rol.

31. Vraag: Te zeggen of hij meer dienstjaren heeft dan Julio A. Poch bij Transavia.
Antwoord: Ja, dat is altijd zo geweest. Ik ben één jaar langer in dienst. Ik ben in in dienst gekomen bij Transavia en Julio in

32. Vraag: Te zeggen of het waar is dat Julio A. Poch eerder dan hem bevorderd werd tot kapitein en zo ja, of dit ongebruikelijk is of dat dit bij hem ergernis of wrok heeft veroorzaakt ten opzicht van Poch.
Antwoord: Het klopt dat Julio eerder is bevorderd. Dit is niet ongebruikelijk. Julio had een heleboel relevante ervaring opgebouwd voordat hij bij Transavia kwam, waardoor hij na een hele korte tijd voldeed aan de eisen om gezagsvoerder te worden. Het bedrijf groeide heel snel en daarom werd hij op het moment dat hij de minimale diensttijd had meteen gepromoveerd. Ik kwam rechtstreeks van de vliegschool, waardoor ik eerst nog ervaring op moest doen voordat ik bevorderd kon worden. Zodra ik voldeed werd ik meteen bevorderd. Ik had geen ergernis of wrok tegenover Poch. Dat was heel gebruikelijk. Er waren een heleboel mannen die eerder dan ik bevorderd waren en dat was meer dan terecht. Toen Poch bevorderd werd, voldeed ik inderdaad nog niet aan de vereisten voor zo'n bevordering.

33. Vraag: Dat hij beschrijft met alle details van wijze, tijd en plaats, op welke manier J. Poch het handelen van de militaire regering Argentinië verdedigde.
Antwoord: Ik kan hierover niet meer zeggen dan ik al heb gedaan toen ik de gang van de discussie heb beschreven.

34. Vraag: Te zeggen of hij kent en zo ja, sinds wanneer.
Antwoord: In eerste instantie was het een naam van een co-piloot die nieuw binnenkwam, vervolgens kende ik zijn naam van zijn nevenactiviteit op kantoor. Het eerste contact met hem was bij een infosessie waarin hij zich voorstelde. Ik sprak hem voor het eerst persoonlijk, toen hij mij in het voorjaar van 2006 belde en mij vroeg of ik aanwezig was geweest bij de discussie op Bali.

35. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij verteld heeft over hetgeen gebeurd is tijdens het diner op Bali en zo ja, precies te omschrijven hoe, wanneer en waar.

Antwoord: Hij heeft mij gevraagd of het waar was dat ik aanwezig was geweest tijdens dat diner op Bali en of ik actief had deel genomen in een discussie met Julio over de dictatuur. Daarbij noemde hij een aantal details die hij onmogelijk van zichzelf kon hebben, omdat hij er niet bij was geweest. Toen vroeg hij mij: "Is dit waar?" en toen heb ik gezegd: "ja, dit is waar". Een van die details was dat Julio ons had verteld over de dodenvluchten, dat vroeg hij aan mij te bevestigen. Verder kan ik mij de details niet herinneren. vroeg mij of ik daarvan aangifte wilde doen bij de politie of bij het internationale strafhof. Toen heb ik gezegd dat ik dat niet zou doen omdat ons it hier vanaf weet en het ontzettend gevoelig ligt. Ik heb hem gezegd dat Julio jong was, er oorlog was en in een oorlog mensen domme dingen doen. Ik vond dat Transavia dit zelf op moest lossen intern. veegde mijn argumenten van tafel. Hij zei: het was geen oorlog het was staatsterreur. Ook al was er oorlog dan gelden er ook voor militairen regels dat je geen burgers mag vermoorden en dat gebeurde hier. In 1949 was een conventie geweest waarbij dit soort misdrijven strafbaar is gesteld via internationaal recht. Het VN heeft het internationale strafhof in het leven geroepen om dit soort zaken uit te zoeken. Hij heeft mij verteld dat hij uit eigen naam belde en hij heeft mij gevraagd of ik mijn verhaal op papier wilde zetten en aan hem wilde geven als ik geen aangifte deed. Toen heb ik tegen hem gezegd: Daar moet ik over nadenken. Ik heb er met mijn ouders, v over sproken en heb het een week of twee later op schrift gesteld. Dit heb ik eerst gedeeld met en U vraagt mij naar een stuk te kijken dat u heeft ontvangen van (gedateerd 14 april 2006). Inderdaad, dit is mijn verhaal dat ik op schrift heb gesteld. Ik was tot de conclusie gekomen dat als ik dit stuk niet zou schrijven ik mij zelf niet meer in de spiegel zou kunnen aankijken. en reageerden enthousiast en zeiden: "Ja, zo is het gegaan". Zij vroegen mij extra feiten erbij te schrijven die ik mij niet kon herinneren, maar dat heb ik niet gedaan, omdat dit mijn verhaal was en alleen wat ik herinnerde. Ik heb dit in het Engels geschreven omdat zei dat als het bedrijf er niets mee zou doen hij er mee naar het internationale strafhof zou gaan, daar is de voertaal Engels. Mijn aanhef, Dear Sirs, daar bedoelde ik onder anderen mee de managers van Transavia. Ik heb het verhaal ongetwijfeld ook met besproken. Ik denk niet dat ik het aan hem heb verzonden.

Ik heb van begrepen dat hij zijn informatie vóór ons telefoongesprek heeft gekregen van tijdens een vlucht van hen samen. was Als ik met hem vloog was Op het moment dat ik mijn brief met mijn vernaal heb gegeven gaf ik hem de toestemming mijn verhaal te gebruiken en het verder uit te laten zoeken. had een functie op kantoor en ik ben nooit door het bedrijf gehoord. Ik vond dat het uitgezocht moest worden, dat het eerst binnen het bedrijf uitgezocht moest worden en niet meteen naar buiten gebracht moest worden. zei dat wanneer het binnen het bedrijf niet zou lukken hij naar het internationaal strafhof zou gaan onder eigen naam. Voor mijn gevoel was het internationaal strafhof een soort van voorstadium en niet direct een aangifte. De verdediging vraagt mij waarom ikzelf dat vooronderzoek niet gevraagd heb. Er moest intern uitgezocht worden hoe het zat. Verder was ik zelf geen getuige geweest in Argentinië en bovendien vreesde ik dat dit een potentiële publicitaire tijdbom zou kunnen zijn. Ik verwachtte van Transavia dat alle betrokkenen gewoon op kantoor gehoord zouden worden en dat wij dit onder begeleiding samen zouden bespreken en

dat Julio daar ook zelf op zou kunnen reageren. Voor veel kleinere incidenten, die je nog geeneens een incident kunt noemen, worden mensen al op kantoor geroepen.

36. Vraag: Of hij in die tijd, buiten Transavia om, een relatie had met Zo ja, dat hij die beschrijft.
Antwoord: In die tijd (2006) helemaal niet. Later, in september 7, heeft hij een stichting opgericht, stichting Hij heeft mij voor wat hand en spandiensten gevraagd. Ik heb hem geholpen die stichting van de grond te krijgen. Ik heb geen vriendschappelijke banden, het is een collega. Ik zie niet buiten werk. werkt niet meer bij het bedrijf. Waarschijnlijk zal er dit jaar weer een georganiseerd worden in Lelystad waar ik hem tegen zal komen. Daar organiseren wij een leuke dag voor zieke kinderen die zich dan voor een dag vlieger kunnen voelen.

37. Opmerking RC: deze vraag is afdoende beantwoord in het voorgaande.
38. Vraag: Te zeggen of het waar is dat hij met gesproken heeft over het gesprek met Julio A. Poch en zo ja, te beschrijven wat deze laatste hem gezegd heeft.
Antwoord: Ja. Dat is geweest toen ik terug was van Bali. Toen belde mij op want hij moest aansluitend de week nadat ik terug was naar Bali. Hij vroeg wat hij allemaal mee moest nemen en dergelijke. Ik ben toen even bij hem thuis geweest en heb hem toen ook het verhaal wat mij dwars zat verteld, dit deed ik omdat hij mij eerder had verteld over de duistere kant van Julio. Ik heb hem verteld over dat diner en dat wij er besproken hebben. Wat ik precies verteld heb weet ik niet. Hij zei dat hij het wist maar dat hij er het zelfde over dacht als ik deed. Julio was jong, het was oorlog, wij kunnen dat niet beoordelen, laat het rusten.

39. Vraag: Uit te leggen wat zijn relatie is met de Nederlandse politieagent en of hij met hem bevriend is.
Antwoord: Ik ben absoluut niet met hem bevriend. Ik heb contact gehad met hem in november 2008. Hij heeft mij per mail en per telefoon uitgenodigd voor een verhoor in Amstelveen volgens een officieel rechtsbijstand verzoek van Argentinië. Hij heeft tijdens het verhoor aan tafel gezeten. Ik heb hem vlak na de arrestatie van Julio, toen ik werd geconfronteerd met mijn naam in alle Argentijnse kranten, hem daar mee geconfronteerd en gevraagd hoe dat kon. Ik heb bij het verhoor met alle aanwezigen afgesproken dat mijn naam onbekend zou blijven en dat Transavia erbuiten zou worden gehouden. Wij kwamen er achter dat er was gelekt in Argentinië. Ik heb later nog een keer contact met hem opgenomen vanwege een fout in een bericht in de Telegraaf en gevraagd of hij kon zorgen dat onze namen uit de Nederlandse kranten bleven. Eind januari begin februari 2010 heb ik hem een mail gestuurd over de onjuistheid in de Engelse vertaling van mijn verklaring van 2008. Ik heb in begin november 2010 een mail gekregen van de voorzitter van de Foundation Justice for Julio Poch waarin hij mij verzocht om mijn privé emailadres te geven. Daarbij maakte hij bekend dat er over twee weken een hearing zou zijn in Madrid. Daarop heb ik gebeld en hij zei dat alles via de Nederlandse autoriteiten zou lopen.

40. Vraag: Te zeggen wat hij wist over de periode van de militaire regering en de ESMA in Argentinië voor, tijdens en na die avond op Bali en ook op het moment dat hij zijn verklaring aflegde voor de federale rechter mr. in december 2008.
Antwoord: Ik kende deze afkorting niet. Ik hoorde de term tijdens het verhoor pas voor het eerst. De eerste keer dat ik mij er echt bewust van werd dat dit een